KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
23

IN DIT NUMMER ONS VOLLEDIG VERHAAL

PAPA GRUMBO HAD GELIJK!

DOOR JAN GRATON

1954

Wilt U net als ik ook deze Jaargang compleet krijgen?

Probeer dan de eerste 8 en laatste 2 delen toe te voegen, ik scan en plaats wat ik er van heb en als U ook meehelpt moet dit lukken!

mvg de Collector

Enkele jaren geleden in een provincievestadje van de Verenigde Staten...
De begrafenis van Nausica Thompson... je weet wel, de negerin.
Ja, de wasvrouw. Ze is dus dood. Ze heeft zich dapper door het leven geslagen. Weduwe, ziekelijk en twee kinderen groot brengen... Dat is geen kleinigheid.
Aan de poort van het kerkhof staat de burgemeester. Hij zegt tot de kinderen :
Jullie hebben geen ouders of bloedverwanten meer, dus zijn we verplicht jullie aan het weeshuis toe te vertrouwen. Pak dadelijk jullie koffers. Tim, jij gaat naar Lochiers. Nathalie wordt naar Dargeless gebracht. Wees niet bang, jullie zullen het er goed hebben.
Tim en Nat komen verdrietig terug naar de kamer, die hun moeder voor altijd verlaten heeft...
Tim, heb je dat gehoord. Ze willen ons scheiden. Mama is weg, ik wil je niet verliezen...
Neen niet, Nat. Je gaat niet naar een weeshuis. Maak vlug onze reiszakken klaar. Ik neem je mee naar New York.
New York ? We hebben geen rode duit !
Enkele minuten later...
Daar staat een goederentrein voor New York. De stationbedienden eten om dit uur hun boterham op. Dat is dus het geschikte moment om onder het zeil van de laatste wagon te kruipen.
Fijn, zeg! Het is hooi! We zullen reizen als eerste klas toeristen !
En zo begint het groot avontuur...
Kijk eens naar de wolken. Net of ze onze trein nazitten !
Waarachtig! Ik ga trachten de indruk welke deze wedren op me maakt, op m'n mondharmonica te vertolken...
Drie uur later stopt de trein.
Kom, we moeten ons reppen !
Tim en Nat komen te voet in een van de voorsteden van de metropool.
Wat gaan we doen ? We hebben geen geld.
Maak je geen zorgen. In afwachting dat ik een beroemd muzikant ben, verdien ik ons brood als schoenpoetser.
We staan hier al een uur en hebben nog geen klant gehad. Er is te veel concurrentie in deze hoek.
We moeten de belangstelling van de klanten opwekken en daarom ga ik een deuntje spelen.

Wat een rhythme die knaap heeft!

Ja, en het meisje heeft een mooie, diepe stem. De muziek zit hen in het bloed!

Stemt de arme muzikanten, heren! Laat jullie schijnen hier pootsen!

Bravo, jongen! Ik hoorde je spel. Je hebt talent... Ik speel trompet in een kleia restaurant. Indien je ouders ermee accoord zijn, wil ik je graag muziekles geven.

We hebben geen ouders meer, mijnheer. We zijn zo pas toegekomen uit een provinciestad en weten niet eens waar we de nacht zullen doorbrengen.

Arme kinderen! Ik heet Grumbo en ben vrijgezel. Kom mee met mij. Ik heb slechts één kamer, doch jullie zullen er beter zijn dan op straat!

De volgende morgen...

Nathalie, indien jij het huishouden wilt doen mogen jullie hier alle twee blijven. Tim zal muziek studeren... Ik leer hem trompet spelen. De trompet is het mooiste instrument dat er bestaat!

En iedere dag, alvorens naar zijn werk te gaan, wijdt Grumbo zijn leerling in de kunst van het trompet-spelen in...

Diep ademen, jongen. De adem is de hoofdzaak in onze stiel!

Soms neemt hij zelf het instrument en improviseert op de negro-spirituals. Hij doet het met gevoel en overgave en de twee kinderen kunnen hun blikken niet van hem afwenden...

Weken verlopen en op een morgen...

Roy Grumbo, ben jij dat? Je moet ons naar het politiecommissariaat vergezellen, evenals Tim en Nathalie Thampton.

Niet lang nadien...

Je vindt het dus normaal twee jongelui te herbergen, die opgeeist werden door een weeshuis van de Staat. Ze zijn minderjarig... dat kan men je erg kwalijk nemen...

Maar, ik ken een middel om uit de gevangenis te blijven: Adopteer de kinderen!

Ik vraag niet beter! Ik had er alleen niet aan gedacht. Geef me de papieren, ik onderteken ze dadelijk!

Nu ben je dus echt waar onze papa geworden?

Ja, echt waar, kinderen!

Broer en zus zijn gelukkig met hun nieuw bestaan. Ze hebben geen zorgen meer en houden veel van hun vader, Grumbo.

Tim oefent iedere dag en maakt grote vorderingen.

Uitstekend, Tim. Je hebt al een knappe virtuoos, hoor! Je moet nu trachten te improviseren, tracht je indrukken, te eigen gevoelens uit te drukken in muziek. Dat is heel het geheim van onze kunst!

Enkele maanden nadien, op het ogenblik dat Grumbo het restaurant wil verlaten, wordt hij staande gehouden door de gerant van de zaak.

Slechte nieuws voor je, Grumbo. Je weet ook wel dat je, sedert enkele tijd, geen adem meer hebt... je wordt stilaan oud... De baas gaf me opdracht je te ontslaan... Je zult elders werk moeten zoeken.

De oude man zoekt overal werk.

Om in het onderhoud van zijn zuster en stiefvader te voorzien, poetst Tim opnieuw schoenen.

Vader Roy Grumbo wordt ziek van vermoeidheid en verdriet.

Het is ernstig... Met veel versterkende middelen, rijke voeding en veel rust raak je er weer bovenop. Houd moed!

Slechte dag. Maar vijf klanten...

Wat moet er van ons geworden? De bakker weigerde ons nog langer krediet te geven en ik moet geneesmiddelen halen voor papa Grumbo.

De volgende dag wandelt Tim door de straten en ontdekt toevallig een zeer belangrijk bericht.

Dat is mijn kans! Ik maak me misschien te veel illusies, doch het is een enige gelegenheid om papa Grumbo te helpen!

NEW ORLEANS PALACE
ARMSTRONG PRIJS
500 DOLLAR
EEN SOLIST VAN HET ZWARTE RAS
EEN KOPEREN BLAASINSTRUMENT

En de avond van de wedstrijd gaat Tim met de trompet van papa Grumbo en het hart boordevol hoop naar het « New Orleans Palace »

Volgende week : DE LOPENDE DUIKBOOT.

GEHEIME BOODSCHAP VOOR DE CLUBLEIDERS

HIER volgt dan weer een geheime boodschap voor de leiders van de Kuifje's clubs, die in het bezit zijn van de rooster voor het schrijven en ontcijferen van onze geheime boodschappen. Ze worden verzocht zo spoedig mogelijk gevolg geven aan deze opdracht:

O	A	R	O	V	L	C	L	H	E
C	S	T	E	L	R	L	A	H	Z
U	O	U	G	B	S	N	P	O	L
L	E	P	D	O	E	E	N	I	T
A	E	D	S	E	E	T	D	A	R
U	I	N	S	T	R	W	E	O	G
R	N	M	N	O	A	G	D	E	A
L	E	L	IJ	-	A	N	R	K	K
U	E	V	K	E	E	N	I	R	U
I	F	F	J	J	V	E	Z	E	E

VOOR wie nog geen lid is van een Kuifje's club, herhalen we hier nogmaals de voorwaarden die moeten vervuld worden om ingeschreven te worden in onze grote Kuifje's vriendenfamilie: naam, voornamen, volledig adres en geboortedatum opsturen (in drukletters) samen met een pasfoto en 10 F in postzegels. (Een clubsinsigne kost eveneens 10 F.) Na ontvangst van een aanvraag tot lidmaatschap krijgt het nieuwe clublid een mooie lidkaart en de rooster voor het schrijven en ontcijferen van geheime boodschappen toegezonden.

SLUIT NOG VANDAAG AAN BIJ DE KUIFJE's CLUB!

DE GOEDE RAAD VAN POLOCHON DE MODELKAMPEERDER

KIES ALTIJD ZORGVULDIG DE PLAATS WAAR JE JE TENT NEERZET!

Een tent van goede kwaliteit draagt steeds het merk

GOVERNOR

ONZE BRIEVENBUS

FERNAND GARMIJN VAN SINT GILLES wil reporter worden. Hij oefent zich nu reeds dapper en zo dan « Kuifje » willen meewerken. Zend eens een paar stukjes in, Fernand, er komt misschien wel iets van in « Kuifje » terecht.

FLORIMOND DEMOULIN VAN HULDENBERG zond me twee dierenanecdoten. Zoals ik reeds verschillende malen meedeelde hebben we deze rubriek voorlopig ten gevolge van plaatsgebrek moeten onderbreken.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

EEN PRACHTIG GESCHENK

KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit*: Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur*: Raymond Leblanc — Gedrukt in België door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.234. Abon. : fl. 4 per kwartaal.

10-6-54

't Prinske

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

STAU ROE & CO.

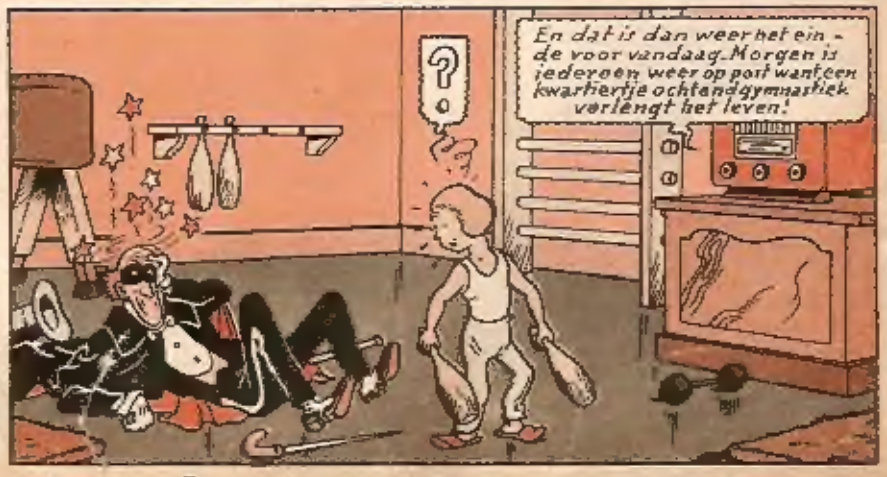

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

Terwijl Torpedo in de ondergaande gang op zoek is naar Chlorophyl, is deze laatste door de Zwarte Ratten opgesloten...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

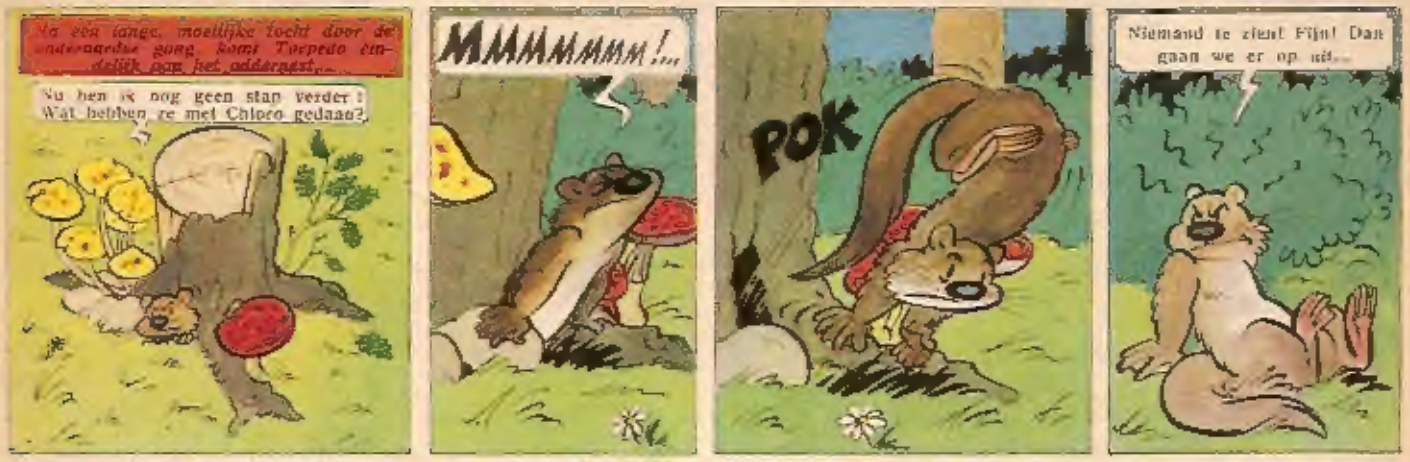

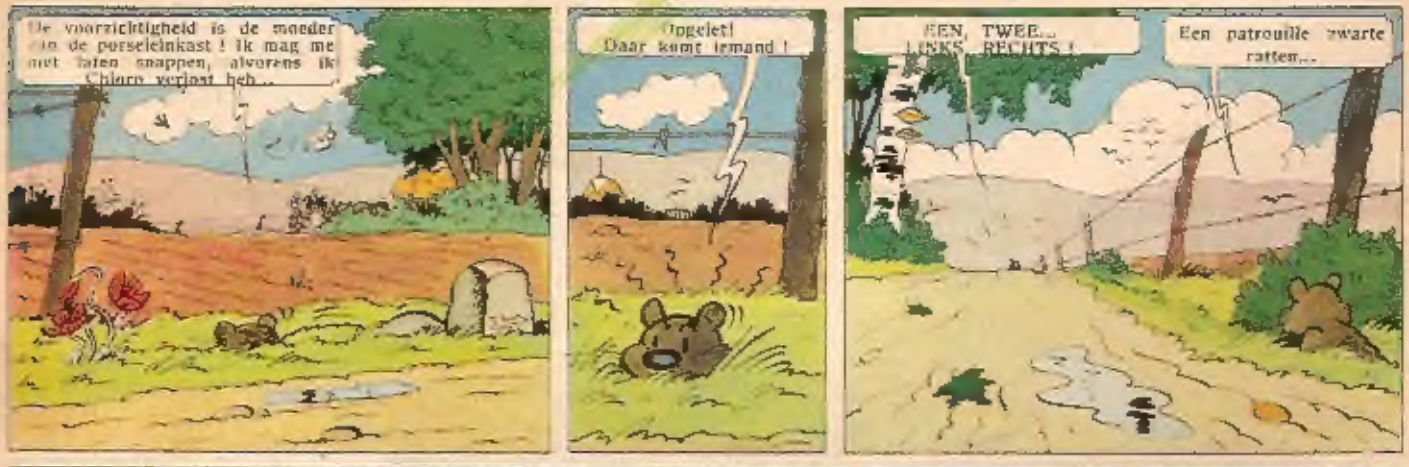

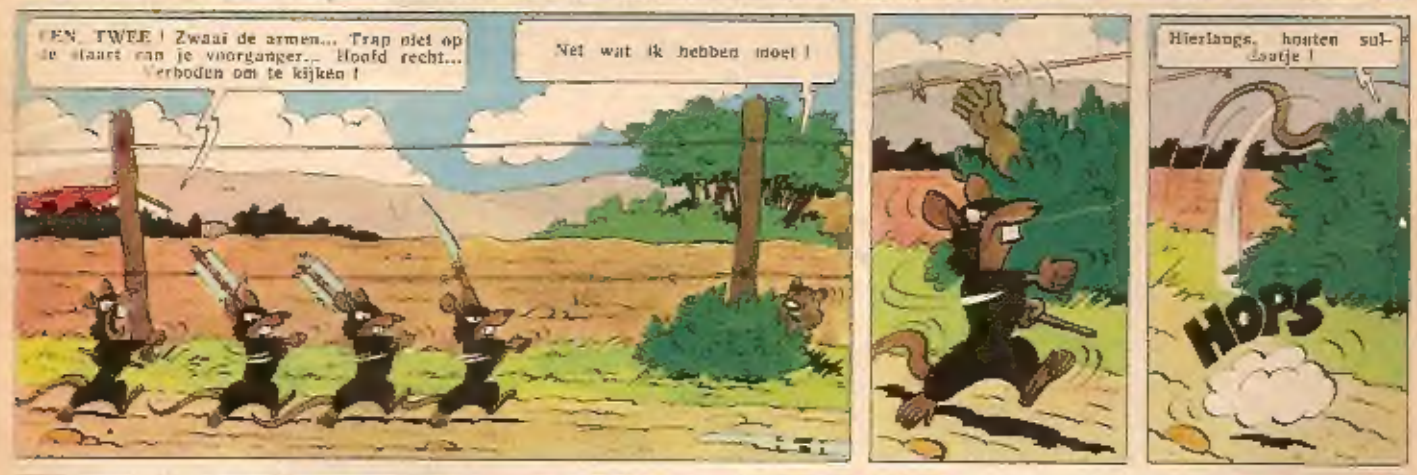

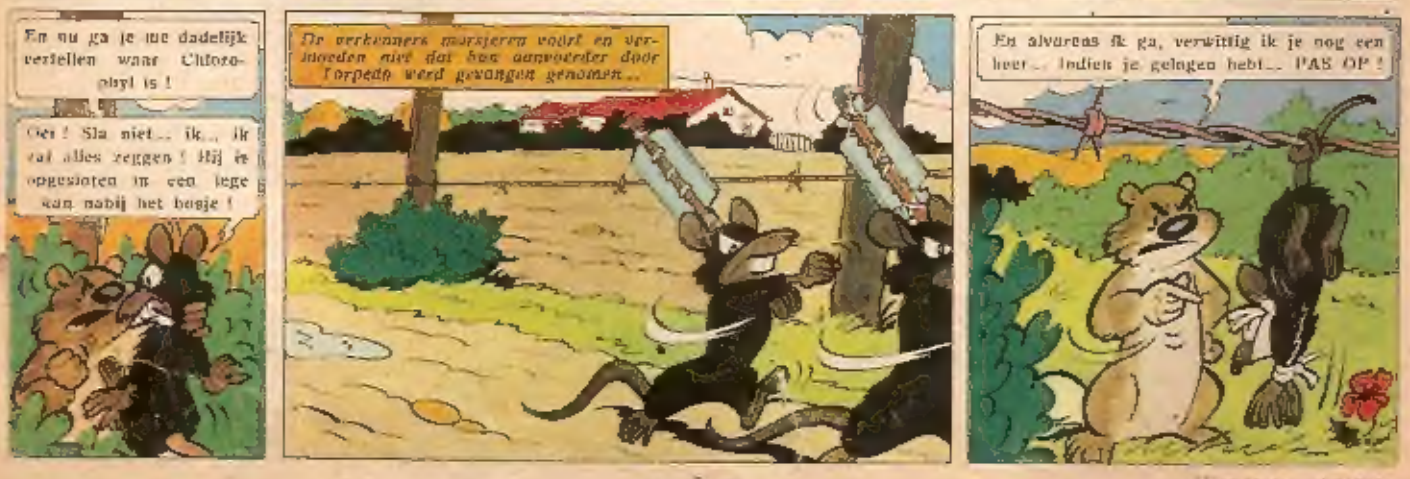

(Wordt vervolgd.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT: LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

GEEN SCHERVEN MEER !

IN Amerika werden ruiten voor auto's gefabriceerd in plastic. Wie zulke ruiten heeft hoeft, bij een botsing, niet bang te zijn de scherven in het gelaat te krijgen want er zijn er geen ! De plastic ruiten plooien bij de geringste druk en breken niet ! De automobilisten zullen dit heel wat prettiger vinden.

Deze leuke guit is al lang lid van de Kuifje's club ! En jij ? Sluit aan, je bent van harte welkom !

PLYMOUTH AAN DE SPITS

PLYMOUTH heeft de eerste normale personenauto op de markt gebracht voorzien van een gasturbine en waarbij alle problemen gesteld door dit soort aandrijvingskracht, tot volledige bevrediging werden opgelost. Zelfs de gevaarlijke, hete uitlaatgassen werden geneutraliseerd.

HET GEKSTE RECORD TER WERELD

ER zijn oneindig veel records. Wanneer je de records in de verschillende sporttakken opsomt, heb je al een ellenlange lijst en daarbij komen er nog zoveel andere. De Verenigde Staten hebben thans een heel gek record weggekaapt en wel dit van het aantal zwaarlijvigen ! Indien men de statistieken moet geloven zijn er daar zo wat 35 millioen zwaarlijvigen die absoluut hun overtollig vet willen kwijtgeraken en ieder jaar vele millioenen frank uitgeven aan vermageringskuren. In de handel kunnen ze thans een hele reeks voedingswaren kopen, o.a. boter, chocolade, mayonnaise, slagroom, die fijn zijn van smaak, een behoorlijk aantal vitaminen bevatten en... doen vermageren !

Dit is een mooie oude gevel die je vinden kan in een zijstraatje van de Grote Markt te Brussel. Op de Markt zelf werden al de gildenhuizen prachtig gerestaureerd. Ze kregen zelfs een flinke laag vergulden. Wat jammer dat men niet even in de zijstraatjes piepte om te zien of er daar ook geen oude en prachtige gevel op te knappen viel !

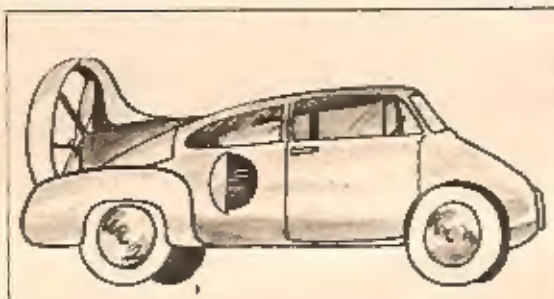

DEZE zonderlinge wagen kreeg de naam AERO-CAR en werd gebouwd door een zekere Eugen Gronowich, een Argentijn, en kreeg de naam « aerocar » omdat hij, volgens de constructeur, een mengsel is van auto en vliegtuig. Nu, dat hoefde hij niet nader te verklaren want over de schroef achteraan kan niemand overkijken. Argentinië doet een grote inspanning om een nationale auto- en vliegtuignijverheid op de been te helpen en nu gebeurt het wel eens, dat er uitvinders voor de pinnen komen met toestellen die tussen 1920 en 1930 reeds door Europeërs werden gebouwd en als « onbruikbaar » naar het museum werden verwezen. De aerocar met schroef zal vroeg of laat diezelfde weg opgaan, want « nieuw » is deze machine helemaal niet !

INDIEN HIJ HET GEWETEN HAD...

EEN Schot, en je weet dat de Schotten in de wereld, ten rechte of ten onrechte, bekend staan om hun gierigheid, meest absoluut naar Amerika. Hij nam een paketboot en bekloeg zich gedurende de reis bitter over het feit, dat de overtocht zoveel geld kostte. Toen de paketboot de haven van New York binnen stoomde, leunde de Schot over de reling en sloeg het drukke bedrijf aandachtig gade. Op een gegeven ogenblik zag hij een duiker vlak naast het schip aan de oppervlakte komen.

Verdraaid nog toe, riep onze Schot, ik zou niet zoveel geld hebben uitgegeven indien ik geweten had, dat men het ook te voet kon doen !

NIET PLUIS TE LONDEN ?

IN het jaar 1947 bedroeg het aantal inwoners van Londen en voorsteden tien millioen. Vorig jaar telde de wereldstad nog acht millioen driehonderd vier en dertig duizend inwoners. Dat is dus een aanzienlijke vermindering. Of het te Londen niet meer pluis is ? Toch wel, maar vele Londenaars verkiezen het de donkere, drukke stad na hun werk te verlaten en ze hebben zich, op een uur of meer sporen van de hoofdstad, een huisje met een tuintje aangeschaft.

Dit is een CONVAIR YB-60 gekiekt tijdens haar eerste vlucht, op 18 April 1953. Het vliegtuig werd in een rekordtijd gebouwd en is uitgerust met acht Pratt & Whitney turbojets. Het is 171 voet lang en 50 voet hoog en daarmee het grootste operatievliegtuig, dat door de Amerikaanse luchtmacht gebruikt wordt.

SEDERT het begin van deze eeuw weet men reeds dat het mogelijk is de spoorwegen met een snelheid van 200 km per uur te bevaren. Op 23 October 1903 bouwde een electrische automotrice geconstrueerd door Siemens en Halske een snelheid van 206 km 8 per uur. In 1954 bouwde een locomotief met aerodynamische vorm voorzien van een Zeppelin motor die een enorme schroef aandreef een snelheid van 235 km per uur.

Deze proefnemingen worden op de snelheid zo hoog mogelijk wordt opgedreven, ten voorbeeld bestand op de vermoeidheidsgrens die gelden voor een normale sporttrein. Als de hoogst opgegeven snelheid dagenlang achtereen wordt gehouden van bv. 140 km per uur. Deze proefnemingen maken het tevens mogelijk het weerstandsvermogen van rollend en liggend spoorwegmaterieel te meten.

De locomotief CC 7121 had sedert de proefritten op 1 November 1954 nog verstek reeds 8.800 km afgelegd en had de voorlaatste avond van de proeven nog een goederentrein van 1.900 ton gesleept. Het gaat hier dus niet om een locomotief die speciaal voor deze rit gereconstrueerd werd, doch om een machine genomen uit de 75 van dezelfde reeks. De drie wagons van de locomotief geslacht hadden reeds een afstand van 40.000 km achter de rug. De proefritten vonden plaats op 1 en op 2 Februari en het was op 21 Februari dat de snelheid van 243 km per uur bereikt werd.

DE AVONTUREN VAN JO JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJ

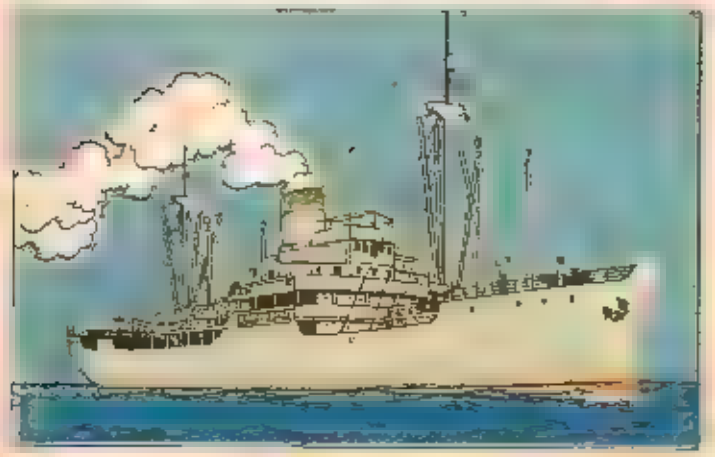

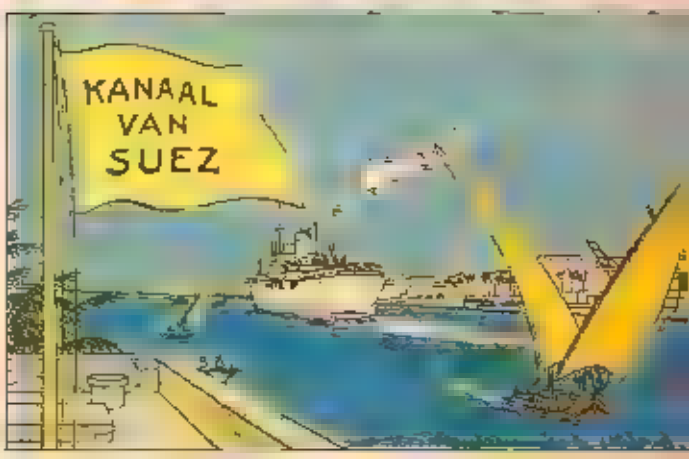

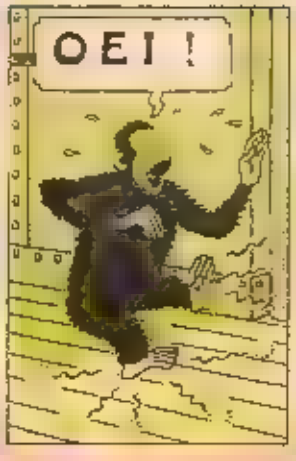

TRISCHE " TER WERELD CC-7121

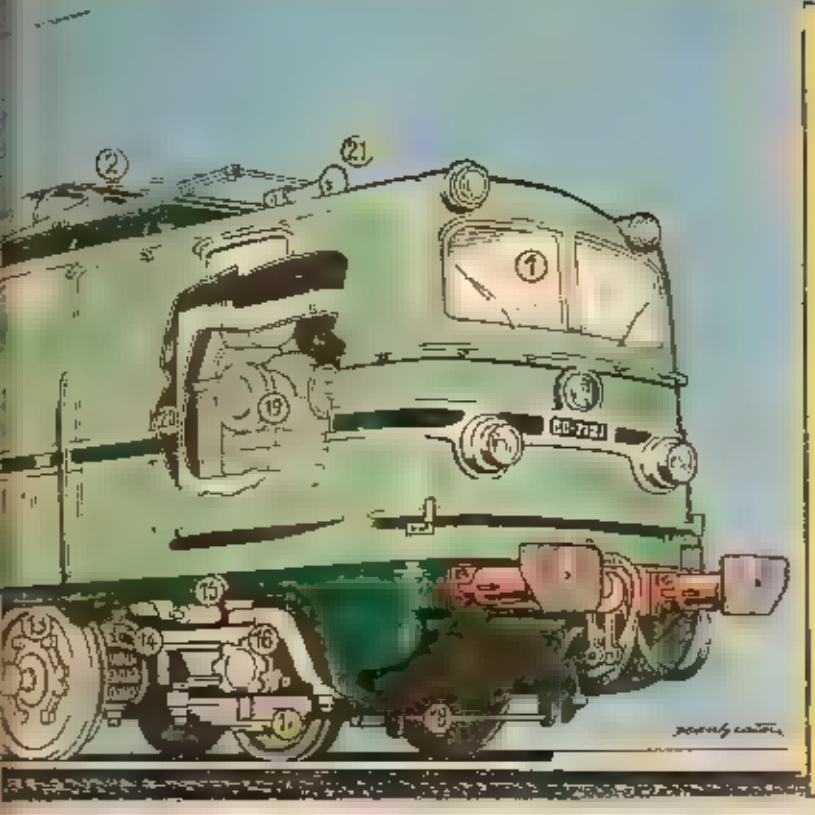

KENMERKEN VAN DE CC. 7121

Lengte [illegible] de buffers [illegible]
Lengte [illegible]
Breedte van de [illegible]
Gewicht van het [illegible]
Totaal gewicht [illegible]
Lading per [illegible]
Aantal motoren [illegible]
Vermogen [illegible]
Maximum snelheid per uur [illegible]

VERKLARINGEN

1 Stuurpost
2 Puntgedeelte
3 [illegible]
4 Aanzetschakelaar
5 Stuurinrichting
6 In evenwicht houden [illegible]
7 Pneumatische [illegible]
8 Koelinrichting
9 Verbindingsas [illegible]
10 Aandrijfwielen
11 Sanderstelwiel
12 [illegible]
13 Elektrische [illegible]
14 Motor vast [illegible]
15 Spil die als [illegible]
16 [illegible]
17 Suspensie-eenheden [illegible]
18 Zand gebruikt bij het remmen
19 [illegible]
20 Inpassing van de [illegible]
21 Seinlicht [illegible]

[illegible]

AVALLEI

Ingezonden opgraving van het fameuze zoek op weg naar [illegible] waar de [illegible] en [illegible] een brug [illegible]

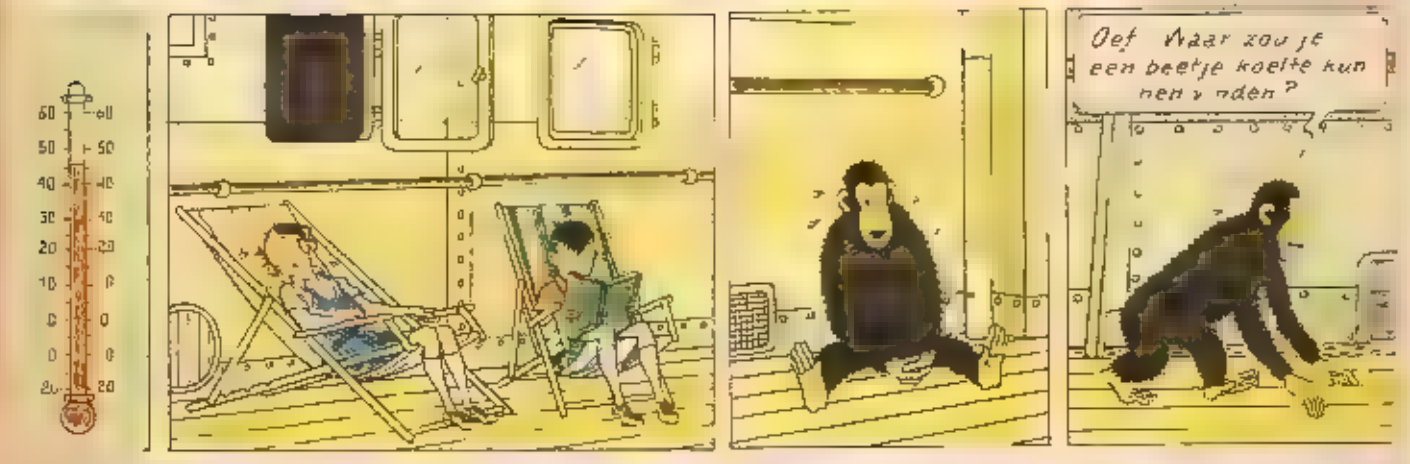

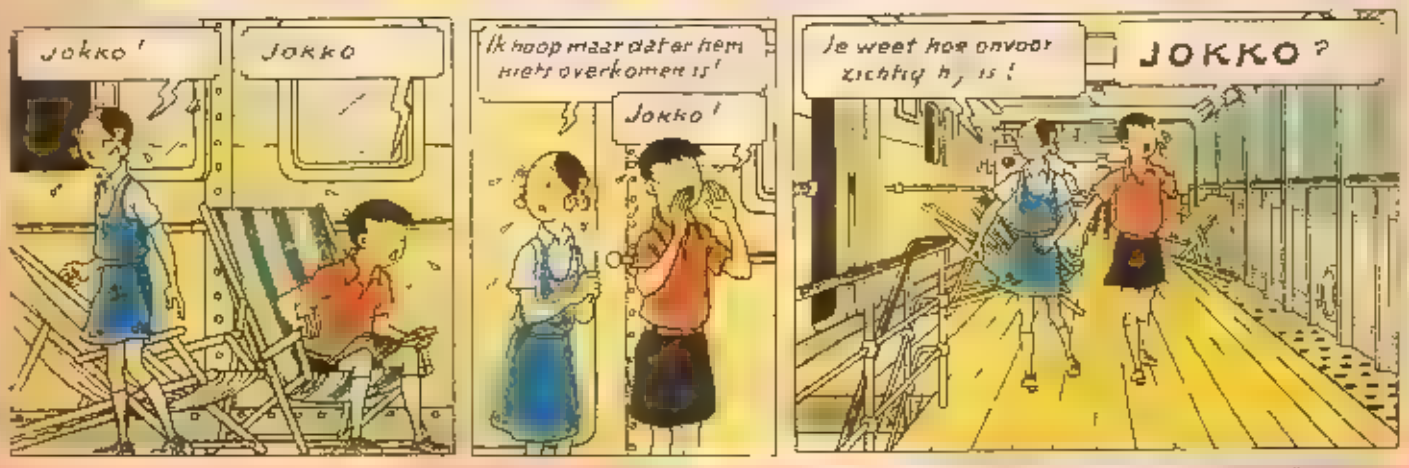

DE AUSTIN-HEALEY 100

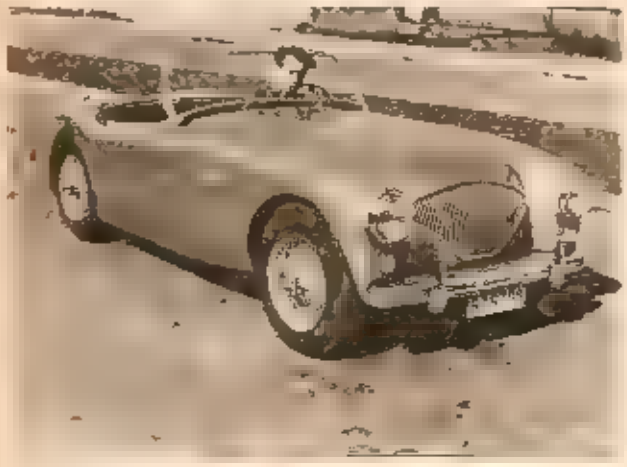

DONALD HEALEY, constructeur van sportwagens, wist wel dat de motor van de AUSTIN ATLANTIC een beter lot verdiende dan in zulke weinig fraaie carrosserie te worden gestoken. Hij sloeg de hand aan het werk en de Austin waaraan hij z'n naam schonk, werd geboren. De maximum snelheid van deze wagen bedraagt 175 km. per uur, de versnellingen zijn buitengewoon soepel — in enkele seconden bereikt men een snelheid van 100 km. per uur — en ze houdt vrij goed de baan. De motor is nogal uitwasemig maar dat hoort nu eenmaal bij sportauto's!

Hier volgt dan het oordeel van een chauffeur, een passagier en een koper.

De chauffeur		De reiziger		De koper	
De snelheid	19/20	Comfort	16/20	Aankoopprijs	8/20
Baanvastheid	18/20	Suspensie	16/20	Verbruik	7/20
Uitzicht	17/20	Verwarming-Verluchting	18/20	De lijn	17/20
Remmen	8/20	Uitzicht	17/20	Afwerking	18/20
Stuur	16/20	Lawaai	15/20	Bijbehorigheden	18/20
Gemiddelde	7.6	Gemiddelde	16.4	Gemiddelde	17.6

De jury kent de AUSTIN-HEALEY 100 dus een gemiddelde toe van 17,3/20

KNUTSELHOEKJE

WE MAKEN ZELF EEN RADIO

Je moet je in eerst en vooral het bobijn, klos, inductie- of antennespoel aanschaffen met [illegible] tot zijn wikkelgat. Wanneer je die klos niet in gespecialiseerde winkels vindt, wat best mogelijk is, maak je dan een zelfde wikkel als onderstaande schets. Het is niet moeilijk een bobijn zelf te winden en een geschikte isolerende laag te vinden bij het gebruik van een goed geïsoleerde koperdraad van 2 tot 5/10 mm diameter. De twee uiteinden van de draad moeten verhinderen worden, door samengevoegd aan andere onderdelen bij middel van stukjes koperdraad, zoals in de schematische tekening aangeduid.

Deze inductiespoel zal in contact met de grote zendstations van de middelbare golflengten, die niet te [illegible] bereikt [illegible] te hebben, wanneer [illegible] bij middel van een veranderlijke condensator geregeld is. Dit onderdeel kan je niet zelf bouwen, maar het is niet duur en men vindt de kleine condensators zowel nieuw als tweedehands. Het zijn metaalplaten die de vorm hebben van een halve cirkel. De helft is vast bevestigd aan [illegible] de andere helft kan draaien bij middel van een commandogolfhoogte. Om de [illegible] verbinden [illegible] twee klemmen aan bevestigd.

[illegible] de antenne [illegible] de [illegible] aan de ontvangstpost. [illegible] is een klein [illegible] van ijzerdraad die bestaat en die [illegible] heeft aan een kleine zwarte of grijze steen met scherpe [illegible] Het kristal is [illegible] een [illegible] klemmetje [illegible] vastgeklemd, soms met schroeven, dit is soms ook gelast. Een verbinding loopt van dit doosje naar [illegible]. Op dit kristal komt een heel fijne koperen of zilverdraad rusten, gehecht aan een kleine [illegible] die beweegbaar is en aan welke de tweede verbindingsdraad bevestigd

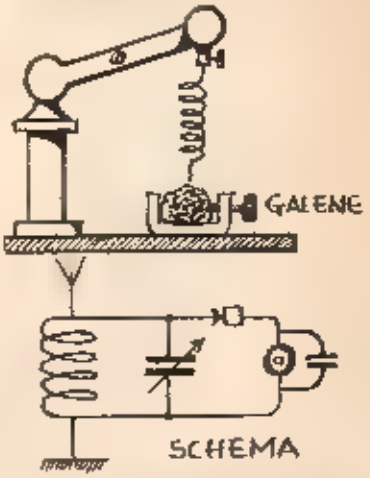

wordt. De punt zeker gehoemd moet heel fijn zijn en aan want aanraking van de gevoelige plaats van het kristal vinden. Wanneer men deze gevonden heeft, houdt men er bij een volgende niets meer van aan, tenzij het misschien [illegible] is.

Z. NAEBE, EV

Vroum

VLIEGTUIG MET VIJF RECORDS!

- VROUM is een verbazingwekkend vliegtuig dat ronkt als een echte. Het bereikt een hoogte van één kilometer doch zijn laatste record bedroeg 1940 meter.

Niet kan toen in de lucht blijven, zelfs bij slecht weer en je zult het nooit moe worden zijn kunststukjes te bewonderen.

- VROUM is makkelijk te hanteren en je hoeft er geen enkel mechanisch aan te regelen. Zijn rotorvleugels zijn een gebrevetteerde nieuwigheid die zelfs de specialisten interesseert (zie «Echo des Ales» van 20-2-52.

- Duizenden jongens spelen dolgraag met een VROUM, net als je treinwens, nietwaar jongens schrijven ons: «Mijn VROUM vliegt bijna tot in de wolken en iedereen kijkt er naar. Ik heb met mijn vliegtuig tot drie uren lang laten vliegen zonder landen. Zelfs papa is er dol op en mijn vrienden zouden ook graag een VROUM hebben.»

- Bestel vandaag nog de SPECIALE BON in en over twee dagen krijg je je VROUM in een praagkoffertje verpakt.

Aan je VROUM zal je uren genot beleven.

EEN GESCHENKBON. — Een VROUM, vliegtuig met vijf records, tegen de speciale prijs van 99 frs., betaalbaar aan de postbode. Kosten 7 frs. Indien je niet tevreden bent, en je stuurt het toestel onbeschadigd terug binnen de vijf dagen na ontvangst, wordt je geld teruggegeven.

Naam **Voornaam**

Straat **Woonplaats**

Leeftijd

VLIEGTUIG VROUM-2K.COPAC Kruisdagenlaan, 47 Brussel

EEN VERDIEND SUCCES!

De fijne specialiteiten
VICTORIA
- Fondantchocolade
- Melkchocolade
- Gevulde Chocolade «BIG NUTS»

zijn voortaan met het
KWALITEITSBREVET
van het
WERELDINSTITUUT VOOR DE BESCHERMING der HOGE HOEDANIGHEID van de VOEDING.
Wij feliciteren de grenadier VICTORIA hartelijk en zijn er van overtuigd, dat al onze vrienden zich verheugen over dit nieuws

GOUD VOOR ROME

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De Seringueros van de Amazone

VERHAAL DOOR YVES DERMEZE — GEÏLLUSTREERD DOOR REDING

HOHE, pequenita! Is het waar dat er mooie seringas staan in deze streek?

Josefa, opgeschrikt, lei de hand op haar wang. Ze woonde al negen jaar in het woud en dat was de eerste keer dat ze echte blanken zag. Op enkele stappen van haar kwamen ze langs de Oemina, een zijrivier van de geweldige Amazonestroom, en baanden zich een weg door de seringas met brede witte bloemen en de linnen. Josefa kende alleen haar vader Andreo, en haar grote broer Micaelo, en die hadden, net als zijzelf, een bruine huid en een zwarte krullebol. Deze twee mensen waren blank.

Josefa glimlachte vriendelijk. Haar vader had zo vaak over de blanken gesproken, die ver buiten het woud in grote steden woonden en ze had er al dikwijls van gedroomd naar zo'n blanke stad te gaan.

De twee blanke mensen zagen er iets ouder uit dan haar broer Micaelo. Twintig jaar, misschien? Met de karabijn op de schouder bekeken ze Josefa zo doordringend dat haar glimlach wegstierf. Ze zou hen zo graag gevraagd hebben of het waar is dat het woud ginder ver aan de rand van de zee, ophoudt?

Pequena, heb je je tong verloren?

Hou je mond. Wild. Dat meisje verstaat immers geen Spaans, hoe wil je dat ze je ooit vertelt

Josefa kleurde tot in haar hals en zei:

Ik heb het verstaan, señor. Je wenst seringas. Hier staan de mooiste seringas van heel het Amazonegebied. Vader heeft drie duim sap bij iedere inkerving, die hij in hun schors maakt. En er staan er overal

Het meisje was blij omdat ze eindelijk eens aan een vreemdeling kon vertellen hoe mooi en vruchtbaar het woud is waarin ze opgroeide. Ze praatte over het werk van haar vader en broer die, op een oude ladder het sap van de seringas in potjes opvangen. Ze vertelde over de vredige rust en de eenzaamheid van het leven in het woud, over de hut van haar vader die op palen rust en waar men 's avonds het sap van de seringas rookt, boven een vuur van natte blaren, tot het stolt in dunne lagen rubber.

Julie moeten rijk zijn, zeggen de vreemdelingen.

Het meisje schaterlachte. Rijk? Ha neen! Padre is te oud en werkt niet veel meer en Micaelo kerft de bomen maar net zoveel als nodig om genoeg geld te verdienen om eten, klederen, suiker, munitie en tabak te kopen. Hij gaat dan alleen naar de stad Obidus, op de Amazone om zijn rubberoogst aan de blanken te verkopen.

En als men al de bomen zou inkerven en er het sap uithaalt?

Ja, dan zou men in een of twee jaar rijk zijn. Maar iedereen weet toch, dat men niet te veel sap uit de seringas mag halen want dat ze dan sterven. Padre en Micaelo houden té veel van het woud om het te vernielen.

*

ALDUS pratend stapten de vreemdelingen met het jonge meisje mee naar de hut, waar de vader rustte. Josefa vertelde en lachte. Ze bemerkte niet dat de blanken elkaar veelbetekenend sympathiek uitzagen en onhelspelend grinnikten.

Daar was de hut gemaakt van droge takken, die ongeveer twee meter boven de grond stond.

Vader is binnen. Ik zal hem wekken.

Onnodig, meisje, dat doen we zelf wel.

Josefa begreep die ruwe toon niet en met haar vinger tegen de wang zag ze de blanken de ladder opklimmen, de deur open duwen en naar binnen gaan.

Wat was dat? Zware schokken deden de hut kraken, de veronwaardigde stem van haar vader klonk door het woud en de twee blanken lachten honend... Of ze padre Andreo kwaad deden? Josefa zocht haar broer met de ogen, maar hij was aan het werk op de andere oever van de rivier.

De deur ging open en de oude vader werd buitengeschopt. Met veel moeite gelukte hij er in overeind te komen.

Padre!

Heb je dat goed begrepen, oude? bulderden de vreemdelingen... Indien jij, je zoon of het meisje de Oemina durven naderen, schieten we julie omver. Vooruit, neem de benen. Waak dat julie aan de andere kant van de rivier komen. Ik tel tot tien.

Josefa begreep niet wat er gebeurde. De blanken verdreven hen? Waarom?

Kom, nina, zei Andreo stil. Kom we zullen door de rivier waden.

De blanken riepen hen nog na.

Pas op, oude, kom niet terug want we hebben twee geladen karabijnen! Wij zullen het rubbersap oogsten en over twee jaar geven we je je plaats terug.

Padre Andreo was de zaak voorbij, men had hem overvallen in zijn slaap en hem z'n wapens ontnomen. Hij klemde de hand van Josefa in de zijne en vluchtte voor de blanken.

*

MICAELO is niet bereid te vluchten. Zijn gebronsd gezicht werd asgrauw van woede toen hij uit de mond van zijn vader vernam wat er gebeurde. Z'n geweer bleef in de hut maar dat was niet erg.

(VERVOLG BLZ. 18.)

De blanken voelden de grond onder hun voeten wegzinken.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN ROBINSON CRUSOE

GEILLUSTREERD DOOR ALBERT WEINBERG

MN Portugese loods kwam me vertellen dat een groep kooplui uit Monkon, Peking zou verlaten om dwars door Siberië, naar hun vaderland terug te keren. Die nieuws verheugde me erg, want dat was misschien voor mij een mogelijkheid om terug in Engeland te geraken. Ik ging de kooplui dadelijk opzoeken en vroeg of ik hen mocht vergezellen. Ze stonden zulks toe. Vijf Schotse kooplui hadden zich reeds bij hen aangesloten en ik knoopte dadelijke vriendschap aan met de Schotten.

De voorbereiding voor de reis duurde vier maanden. Ik kocht een grote hoeveelheid zijde en ik kon er mijn Portugees toe overhalen met mij mee te gaan. Eindelijk vertrok onze imposante karavaan, die bestond uit meer dan driehonderd kamelen en paarden en ongeveer honderdtwintig goed gewapende mannen. De karavanen werden dikwijls aangevallen door Tartaarse rovers.

NAUWELIJKS waren we vertrokken of onze gidsen riepen ons bij elkaar om er over te beraadslagen wat moest gedaan worden om de rovers op afstand te houden. We kozen onze leiders, want er moest tucht heerschen in zo n karavaan, en beloofden dat we bij elkaar zouden blijven. Niemand had het recht op z'n eentje uitstapjes te ondernemen op straffe van boete. Maar ik beken het eerlijk, ik ben nieuwsgierig. Toen m'n Portugese vriend me vertelde, dat we voorbij een echt Chinees meesterwerk zouden komen een huis helemaal opgetrokken uit fijn porselein de muren uit blauw en wit, het dak uit zwart porselein kon ik niet nalaten af te stappen om het gedurende twee uren te bewonderen. Toen ik de karavaan weer inhaalde, kreeg ik van de leider drie schillings boete.

TWEE dagen later kwamen we aan de voet van de beroemde vesting, die de Chinezen hebben gebouwd om de rovers uit hun land te houden en die men « De grote Chinese muur » heet. Ik had de tijd om die muur nader te bekijken. De Chinese gids, die me er al eerder over gesproken had, vroeg me: « Wel, wat denk je er van ? » « Is dat nu het beste ter wereld tegen de Tartaren ? » zei ik. De Chinees sloeg geen acht op het ironische in mijn toon. Toen hij zich verwijderde, zei de Portugees tot hem: « Je bent handig. De Chinees nam het voor een kompliment maar als ik je goed begrepen heb dan ben je niet erg overtuigd van de waarde van die muur. »

AAN de overkant van de Grote Muur wachtte ons een eindeloos verlaten land. We konden er alleen de Tartaarse horden ontmoeten. Op zekere dag, toen onze leider de toelating had gegeven wilde schapen te jagen, betrapten we op enkele rovers. Toen ze ons in de gaten kregen, bliezen een van hen op een soort van hoorn, dat was natuurlijk om zijn vrienden te verwittigen. Onze kleine groep werd geleid door een Schot, die de zeden en gebruiken van de Tartaren goed schoen te kennen. Hij gaf het bevel te chargeren. De Tartaren trachten ons af te weren, doch wij lieten onze pistolen knallen en trokken dan onze sabel. De rovers zagen blijkbaar dadelijk in, dat ze het onderspit zouden moeten delven, en ze trokken af.

(1) De auteur wist blijkbaar niet, dat de Chinese Muur sedert de inval van Djengis-Khan, in 1209, geen verdediging meer vormde en verva len was

HET kostte drie dagen om door de grote Tartaarse woestijn te komen. Onze voorraad drinkwater hadden we meegenomen in lederen buidels en 's nachts sliepen we onder de blote hemel. Dan reden we een hele maand door een eenzelvig land en ontmoetten slechts nu en dan kleine, verlaten dorpen. Niet ver van zo 'n dorp, stelde een Chinese gids me voor mij te vergezellen om de kameel te kopen die ik nodig had. Ik was zo gek te voet te gaan, denkend dat dit mijn stramme benen opnieuw zou soepel maken. Maar twee miljen afleggen over die wegen viel alles behalve mee! Aan de voet van de wal, stonden Chinese schildwachten. De koop was vlug geregeld en we vertrokken met de kameel en met de Chinees, die me het dier verkocht had en het leidde. Ik wou zo spoedig mogelijk de karavaan vervoegen, want ik voelde me niet helemaal gerust...

EN waarachtig! Nauwelijks hadden we het dorp een halve mijl achter ons, of daar kwamen vijf Tartaren recht op ons af. Alvorens ik iets kon ondernemen, hadden twee rovers zich op de Chinees geworpen en de kameel afhandig gemaakt. De drie anderen vielen op de Portugees, die me vergezelde, en op mij. Ik trok m'n degen en een van hen sprong achteruit. De tweede echter trok zijn kromzwaard en zwaaide het boven mijn hoofd. Ik trachtte de slag met mijn degen af te weren, doch was niet vlug genoeg. Ik kreeg een flinke slag op het hoofd en voor ik er me eigenlijk rekenschap van gaf, lag ik buiten Westen.

(Wordt vervolgd.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

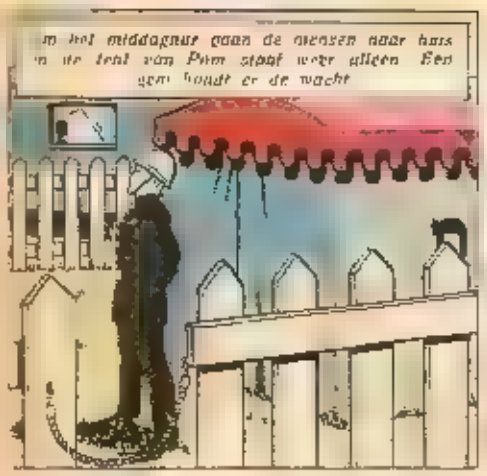

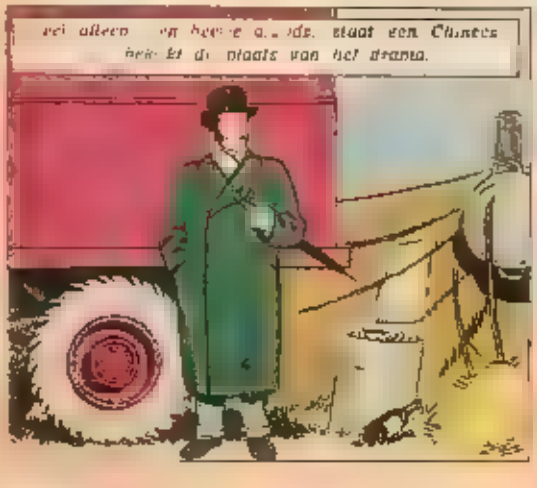

DE WITTE RUITER

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Koenraad de Wolf stortte in de afgrond doch is niet dood. Hij hoopt in het kasteel van Noirvaux onderdak te krijgen.

JIJ
KUNT OOK GRATIS EEN PRACHTIG GESCHENK BEKOMEN

HOE ? Wel zeer eenvoudig :
BEWAAR ZORGVULDIG
DE KUIFJE's BONS.

De KUIFJE's BONS tref je aan op (of in) de verpakking van volgende producten :

VICTORIA
HEUDEBERT-PANA
PROSMANS
FRANCO-SUISSE
PALMAFINA
PILSBERG-HORTON
KOLYNOS
TOSELLI-MATERNE

Iedere KUIFJE's BON bezit een bepaalde waarde uitgedrukt in punten.

Kies uit deze geschenken dat wat je het liefst zou bekomen.

Prentkaarten van KUIFJE per reeks van vijf	50	punten
Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, per reeks van vijftig	75	»
KUIFJE's WIMPEL in drie kleuren	100	»
Chromo's ZIEN EN WETEN, per reeks van zes	100	»
VLIEGTUIGEN (oorsprong tot 1914), reeksen 1 en 2; VLIEGTUIGEN (oorlog 1939-45), reeksen 1 tot 8; LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2; SPOORWEGEN, reeks 1; AUTOMOBIEL, reeksen 1, 2, 3;		
FOTO's IN RELIEF « ANTWERPSE DIERENTUIN » met speciale bril. Per reeks van twintig	200	»
KUIFJE's portefeuille, nieuw model	250	»
KUIFJE's puzzle op hout	500	»
Blokjesspel KUIFJE	500	»
Speciaal abonnement op KUIFJE, tien nummers	500	»

Wanneer je het nodige aantal punten hebt verzameld, stuur je ze naar KUIFJE, Dienst K, 24, Lombardstraat, Brussel en vermeld in drukletters :

1. het gewenste geschenk,
2. je naam en volledig adres.

ENKELE DAGEN LATER...
krijg je van de postbode het gevraagde geschenk.

VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

De SERINGUEROS van de AMAZONE

VERVOLG EN SLOT

hij had nog het scherpe mes waarmee hij inkervingen in de seringas maakte. Hij zou de blanken verjagen !

— Micaelo, ze zijn goed gewapend !

De jongen klemde de tanden op elkaar en schudde het hoofd; het ging immers niet alleen om de hut, doch ook om hun toekomst en de toekomst van het woud, dat die twee schurken zouden plunderen.

— Wanneer men te veel sap uit de seringas tapt, sterven de bomen spoedig en is het met de rijkdom van het woud gedaan !

— Ik ga, padre ! Ik moet gaan !...

Micaelo liep met lenige pas naar de Oemina. De oude vader en Josefa volgden langzaam. Twee karabijnlopen waren naar de rivier gericht, toen Micaelo ondervroeg.

— Wild, dat is de jongen ! Hij heeft slechts een mes om zich te verdedigen... Laten we hem komen ?

— Ja.

Met z'n mes in de hand, duwde Micaelo de deur van de hut open. Alles was stil. Zouden de blanken hun plannen opgegeven hebben ?

Plotseling werd hij links en rechts vastgegrepen en z'n mes uit de hand gerukt. Hij stampte met de voeten en sloeg wild om zich heen, doch het mocht niet baten. Een slag op het hoofd verdoofde hem. Men lei hem op de grond en kneveldé z'n handen en voeten stevig.

— Geduld, manneke ! Roer je niet !

Hé, Wild, de oude en het meisje komen ook zou je zeggen !

— Ja ! Kom, we gaan hen tegemoet !

De blanken liepen de ladder af. Ondanks het feit dat hij duizelde en hij z'n handen of voeten niet gebruiken kon, kroop Micaelo naar de deur van de hut en riep zo luid hij kon :

Padre ! Padre ! Vlucht !

Een dreigende stem bulderde :

— Beweeg niet of ik schiet !

Met geschouderd geweer liep de man, die Wild genoemd werd, in de ondiepe rivier. Daar was niets aan te doen. Over vijf minuten zouden Andreo en Josefa eveneens gevangen genomen zijn... De hemel mocht weten welk lot die twee schurken hun weerloze slachtoffers hadden voorbehouden.

De blanken waren in het midden van de Oemina. Josefa keek vol angst naar de geweerlopen en waagde het niet van plaats te roeren...

Lafaards ! Lafaards ! schreeuwde Micaelo razend van machteloze woede.

Wild draaide zich om. Een schot knalde en een kogel zoefde rakelings naast het hoofd van de jongeman. Hij bleef echter waar hij was; die schurken zouden hem niet doen zwijgen. Plotseling gebeurde er iets dat zijn aandacht gaande maakte... Maar neen, dat kan niet ; het ware te mooi ! En toch ? Indien het woud zichzelf verdedigde dan... Luister hoe de wind door de seringas zoeft en hoe ginds ver het water van de rivier bruist en kolkt ?...

Padre ! Josefa ... Naar de bomen ! De PORORoca ! De pororoca komt !

Eén ogenblik aarzelden Andreo en het Meisje, dan sprongen ze achteruit... De blanken bleven in het midden van de rivier, ze dachten niet meer aan de oude seringero, ze keken naar de vloed die op hen afkwam en begrepen niet wat er geschiedde... Plotseling waren ze zich bewust van het gevaar en aangegrepen door paniek vluchtten ze naar de oever... Vijf seconden... Tien seconden... Zouden ze het droge bereiken ? Een eerste golf overspoelde hen. Nauwelijks boven, kwam een tweede golf aanrollen... Zienderogen steeg het water want de pororoca is het plotselinge stijgen van het water van de Amazonestroom en zijn bijrivieren; een stijgen dat verwekt wordt door een verre vloed. Het is een brutaal en onverwacht natuurfenomeen en het gebeurt, dat het waterniveau van de Amazone drie meter stijgt in twee minuten tijd

De blanken voelden de grond onder hun voeten wegzinken... het water steeg nog en machtige golven sloegen ver over de oevers tot in de seringas... Twee mensen streden nog even met het natuurgeweld, dan waren ze voor goed verdwenen...

Zo hadden woud en rivier de strijd opgenomen met de schurken, die hun rijkdommen wilden stelen.

Micaelo lachtte blij want op de overkant zag hij z'n vader en zus op een boomtak zitten. Het water kookte en schuimde onder de vloer van de hut, doch steeg niet hoger meer. Na tien of twintig minuten trok het water zich terug en de rivier schitterde in de zon, alsof er niets gebeurd was...

Josefa en Andreo kwamen de gevangene verlossen. De volgende dag was alles weer gewoon. Micaelo vertrok 's morgens vroeg om rubbersap te oogsten en Josefa zorgde voor het huishouden. Men sprak niet meer over de indringers die zo onverwacht hun bestaan hadden bedreigd. Het hele avontuur geleek voor hen op een nare droom, die gelukkig voorbij was.

KUIFJE OP REPORTAGE

PARIJS

Voor vele volkeren betekent het woord Parijs : vacantie, zorgeloos leven, vrolijkheid, enz. In alle landen van Europa, en ver over de Oceanen vinden de reisagentschappen steeds de meeste klienten voor reizen naar Parijs.

HOE komt het, dat die stad aan de Seine zo 'n enorme belangstelling geniet ? Sinds eeuwen is Parijs het trefpunt van alle kunstenaars, hetzij dichters, schrijvers, schilders, beeldhouwers, enz.

Eeuwenlang is Parijs het centrum van het Europees kultureel leven geweest. De Zonnekoning Lodewijk XIV heeft er zijn stempel op gedrukt, en een weergaloze reeks paleizen nagelaten aan zijn geliefde stad. Overal vindt men te Parijs herinneringen aan Napoleon, een andere figuur die aan Parijs veel heeft geschonken.

De Franse romanliteratuur was lang de geliefkoosde lectuur van heel de wereld.

In Parijs herinnert iedere straat, ieder plein, aan een of andere roman van een Honoré de Balzac en zoveel andere merkwaardige auteurs.

De Franse film heeft er ook voor gezorgd dat het beeld van Parijs in de vier hoeken van de wereld bekend werd. Zodanig is die daar in geslaagd, dat een vreemdeling die te Parijs aankomt, de

In de nissen van de heerlijke Notre-Dame-kathedraal ontdekte ik het beeld van deze Heilige zonder hoofd : St Denis, de patroon van Parijs.

Dit is een hoekje van het artistenkwartier Montmartre. Daar wordt er nog steeds gegeten, gezongen en gefeest naar de beste Franse traditie.

indruk heeft er al geweest te zijn, want het typische Parijse stadsbeeld, zowel dat van de achterbuurtjes als de grote boulevards en paleizen, zijn de decors geweest van ontelbare films.

De Franse mode is ook heel de wereld door bekend. Het is te Parijs dat deze gecentraliseerd is. Ieder mode- of vrouwenblad, in welke taal het ook verschijnt, brengt wekelijks nieuws van de Parijse mode. Het dient gezegd, dat in dat eeuwenoude cultuurcentrum een zin voor kleur en lijn is gegroeid, die ieder ander volk de Parijzenaars benijdt.

Op de hoogte van Montmartre verrijst de Basiliek van het Heilig Hart. Van op de trappen van de Basiliek heeft men een heerlijk zicht op Parijs.

Hoe vreemd het ook moge klinken, is Parijs een haven voor de havelozen. Zij die niet meer weten waarheen, de banneling, de mislukkelingen, zij die in eigen land hun kans hebben verkeken, al deze mensen stromen naar Parijs omdat die miljoenenstad hun laatste hoop is. Te Parijs vindt men allicht een werkje, waarvoor men in eigen land nog te veel fierheid bezit, maar dat men verdoken in die vreemde massa wel kan opknappen.

Hoevele Parijse portiers en taxichauffeurs van adellijken bloede zijn (vooral Russen) weet ik niet, maar men heeft me verzekerd, dat het op een bepaald moment een indrukwekkend cijfer was.

Wat te Parijs aan kunstschatten is opgestapeld, is enorm. Dat alleen is een reis naar de Franse hoofdstad waard. De Sint-Genoevers, de Notre-Dame, de Eiffeltoren, het Louvre, dat zijn dingen die men eens moet gezien hebben, vroeg of laat.

Johan de BRABANDER.

HET KUIFJE'S UURWERK EEN CREATIE VAN HELVA

PRESENTEERT DE VROLIJKE VALSCHERMSPRINGERS

DE KUIFJE'S UURWERKEN ZIJN DE BESTE UURWERKEN VOOR ONZE JONGENS!

HET GELE TEKEN

Mortimer is er in geslaagd het Gele Teken op de voet te volgen bij zijn vlucht door Londen. Plots is de geheimzinnige man verdwenen in een square
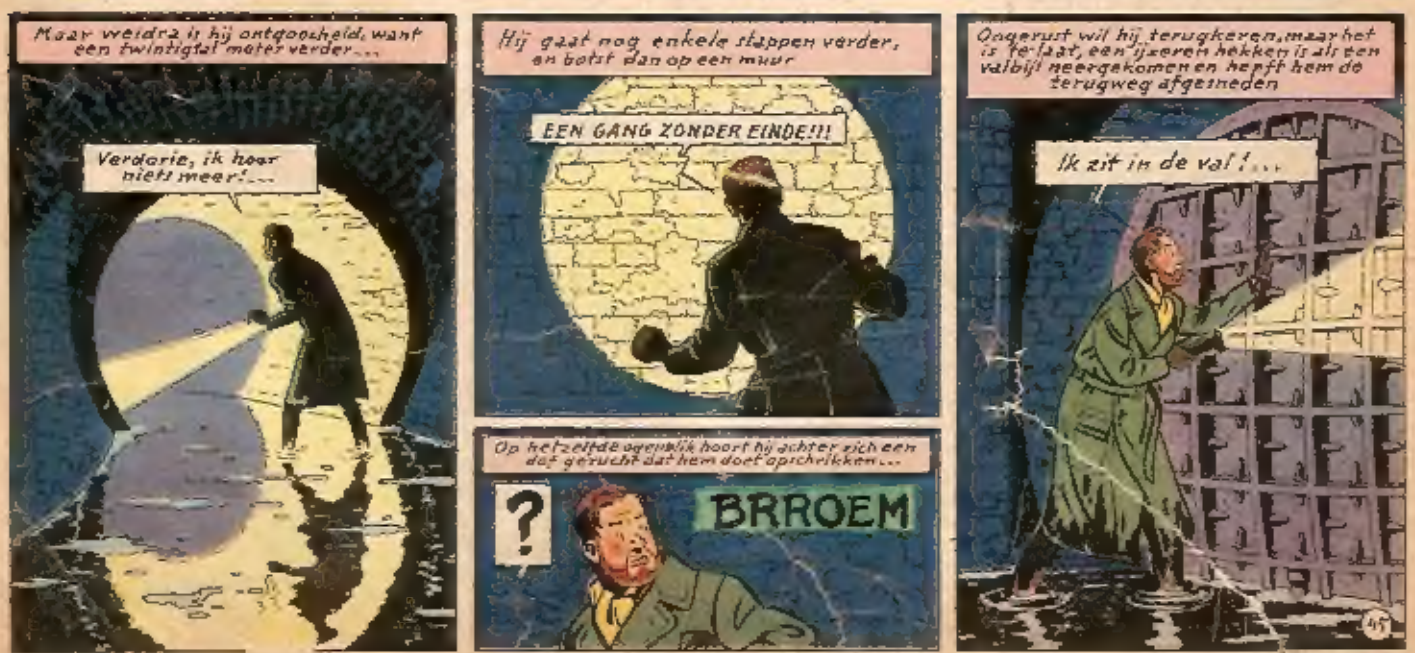
TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS